

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23CoCsp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119214857
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119214857.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana, v spore žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.BOX 205, proti žalovanej X. M., S.. XX.XX.XXXX, M. G. XXX, o zaplatenie 7.557,48 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 21.02.2020, č. k. 20Csp/204/2019 - 56 jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.

Nepriznáva stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie o zaplatenie istiny 5.817,15 eur s príslušenstvom zastavil. Žalobu zamietol, vyslovil, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

2. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že právny predchodca žalobcu Consumer Finance Holding a.s. a žalovaná uzatvorili dňa 09.07.2013 zmluvu o pôžičkovej karte, na základe ktorej bola žalovanej vydaná kreditná karta s úverovým rámcom 900,- eur a štandardnou mesačnou splátkou 30,- eur. Účastníci zmluvy si dohodli úrokovú sadzbu 22,80 % ročne, RPMN bola vo výške 25,14 % a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty vo výške 25,24 %. Celkovú čiastku, ktorú mala žalovaná zaplatiť, predstavovala 1.027,22 eur. Zmluva bola dohodnutá na dobu neurčitú. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle predpokladov § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v spojení s § 100 - § 103 Občianskeho zákonníka. Z dôvodu, že žalobca zobrať späť žalobu v časti 5.817,15 eur s príslušenstvom skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu alebo pojednávanie, súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil podľa § 145, § 146 CSP. Predmetom konania ostala nezaplatená istina 1.740,33 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie zistil, že posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a vo veci aplikoval ust. § 54a Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie zistil, že na základe zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty žalovaná čerpala finančné prostriedky formou debetných transakcií. Poslednú transakciu realizovala dňa 19.05.2016, zúčtovaná bola dňa 21.05.2016. Pôvodný veriteľ sa podľa jeho obchodných podmienok zaviazal jedenkrát mesačne vystaviť výpis z kartového účtu. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že v prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatenie tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky, v prejednávanej veci splátky splatnej najneskôr dňa 25.06.2016. Premlčacia doba v prejednávanej veci tak začala plynúť najneskôr odo dňa splatnosti tejto splátky a súd prvej inštancie vzal do úvahy skutočnosť,

že pôvodný veriteľ pristúpil k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dňa 12.10.2016, kedy nebola zaplatená povinná splátka za mesiace jún, júl a august, keď žalovaná uhradila poslednú povinnú splátku v mesiaci máj 2016. Premlčacia doba začala plynúť dňom nasledujúcim po splatnosti splátky zročnej najneskôr 25.06.2016, teda dňa 26.06.2016 a nárok sa premlčal dňa 26.06.2019. Právny predchodca žalobcu však žalobu podal až dňa 26.09.2019, a teda po márnom uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby. Súd prvej inštancie poukázal na viaceré rozhodnutia odvolacích súdov v rámci SR, ktoré podobne posúdili plynutie premlčacej doby a v závislosti od uvedeného žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 a nasl. CSP.

3. Proti tomuto rozsudku, a to proti výrokom II. a III. podal včas odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zmenil a žalobe vyhovel a uplatnil si nárok na náhradu trov konania. Má za to, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o veci túto nesprávne právne posúdil. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru. Uvádza, že jeho právny predchodca listom z 12.10.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť celého dlžného zostatku z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny žalovaného, ktorý prevzal túto písomnosť 19.10.2016. Má za to, že začiatok premlčacej lehoty sa môže počítať najneskôr odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie uvedenej vo výzve, teda odo dňa 30.10.2016. Za takejto situácie bola žaloba podaná včas. Uvádza, že takýto záver je podporený aj výkladom § 565 OZ so zdôraznením, že splatnosť celej pohľadávky nemôže nastať skôr, dokiaľ veriteľ nepožiadá dlžníka o jej zaplatenie z dôvodu meškania so zaplatením splátky. Má za to, že pre splatnosť celej pohľadávky nie je významné, kedy veriteľ mohol dlžníka z dôvodu jeho meškania so splátkami o zaplatenie celej pohľadávky najskôr požiadať, ale či a kedy sa rozhodol toto svoje oprávnenie využiť a či, prípadne kedy, ho o zaplatenie celej pohľadávky aj skutočne požiadal, inak by mal veriteľ naďalej nárok len na dohodnuté splátky. Na základe týchto dôvodov navrhol žalobca podanému odvolaniu vyhovieť.

4. Žalovaná sa k podanému odvolaniu nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda vo výrokoch II. a III. v zmysle zásad vyjadrených v § 379 a nasl. zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu opodstatnené nie je.

6. Je potrebné konštatovať, že súd prvej inštancie v predmetnom spore vykonal potrebné dokazovanie, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým zisteniam a z týchto vyvodil aj správny právny záver. Odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na výstižné a vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku a vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu uvádza nasledovné.

7. Žalobca uplatňuje svoj nárok voči žalovanej na základe uzatvorenej zmluvy o pôžičkovej karte zo dňa 09.07.2013, keď žalovanej bola jeho právnym predchodcom vydaná kreditná karta s úverovým rámcom 900,- eur a štandardnou mesačnou splátkou 30,- eur. Právny predchodca žalobcu a žalovaná si dohodli úrokovú sadzbu 22,80 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená rozsahom 25,14 % a priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty vo výške 25,24 %. Táto zmluva bola dohodnutá na dobu neurčitú a celková čiastka, ktorú mala žalovaná zaplatiť, predstavovala sumu 1.027,22 eur.

8. Listom zo dňa 12.10.2016 právny predchodca žalobcu vyhlásil okamžitú splatnosť úveru a žalovanej bola táto výzva doručená dňa 19.10.2016.

9. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa mali konať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najneskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

10. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

11. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. Odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie konštatuje, že predmetný spor vznikol zo zmluvy uzatvorenej medzi obchodníkom pri výkone jeho obchodnej činnosti - poskytovanie úverov a spotrebiteľom tejto úverovej služby. Nemali by byť pochybnosti o tom, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, na čo správnym spôsobom poukázal aj súd prvej inštancie. Je potrebné zdôrazniť, že aj pri úverovej zmluve uzatvorenej podľa Obchodného zákonníka, medzi podnikateľom a spotrebiteľom je potrebné použiť pri otázke premlčania (ale aj pri iných otázkach, napr. uznanie dlhu a pod.) prednostne úpravu uvedenú v Občianskom zákonníku.

13. V ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 OZ špeciálne, je začiatok premlčania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka (do pozornosti rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dopadá na poslednú vetu § 565 Občianskeho zákonníka tak, že upravuje odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, so správnou zdôraznil aj súd prvej inštancie.

14. Ako už bolo uvádzané, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplatneniu dlhu listom zo dňa 12.10.2016. Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov, aj podľa odvolacieho súdu dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie celého dlhu (aj keď to právny predchodca žalobcu v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru neuvádza), bola splátka najneskôr zročná dňa 25.06.2016, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premlčacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu príslušnému súdu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premlčaný. Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu, by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu.

15. Poukazujúc na všetky uvádzané dôvody, odvolací súd hodnotí rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch II. a III. ako vecne správny, v dôsledku čoho bol potvrdený postupom podľa § 387 CSP.

16. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovanej ako úspešnej strane odvolacieho konania v danom štádiu konania trovy nevznikli a žalobca vzhľadom na výsledok odvolacieho konania nemá právo na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).